

Den lidande

♀ **Katarina “Katja” Maximovna Abramova**

♂ **Evgeni Dimitrijevitj Ivanov**

Arketyper: Känslig. Emotionell. Nostalgisk. Sårad. Tänkande. Poetisk. Ledsen. Bär världens plågor på sina axlar. Skuldyngd.

Historia: Den Lidande växte upp med välbärgade föräldrar i S:t Petersburg, och flyttade vid sex års ålder till Moskva. Hade en far som pendlade in och ut ur en djup depression, vilket satt sina spår. Den Lidande är övertygad om att depressionen är en sjukdom som gått i arv.

Den lidande var i nedre tonåren, och mitt uppe i tonårens smärtor när Bomberna föll. Kastad ner i Metrons hemska verklighet, alldeles ensam.

Men så, efter några år på stationen Krasnje Vorota fanns det plötsligt en ljusglimt i mörkret; en människa att älska, och som älskade tillbaka. Det gjorde livet uthärdligt igen, och de två älskade och byggde ett liv ihop.

Men svartsjukan grep tag och kärleken började plågas av ständiga gräl och misstankar och Den Lidande pendlade mellan glädje och rädsla. Och så en förskräcklig dag utmynnade grälet i att den älskade gav sig av, stormade ut i tunneln till Komsomolskaja. Och När ilskan lagt sig gick Den Lidande efter, hela vägen till Komsomolskaja, där vaktposten vägrade släppa in. Och ingen annan hade passerat vaktposten. Tunneln var tom. Den älskade var spårlöst borta. Och allt var Den Lidandes fel.

Relationer:

- **Föräldern:** I Föräldern ser du något band, någon slags balsam för de plågor du bär. Det bubblar ibland upp svaga minnen; hur Pappa höll om dig och tröstade dig när du skrapat upp knät, eller hur Mamma vaggade dig på sitt knä tills du somnade. Du litar på Föräldern, och

det är en person du kan lätta ditt hjärta med.

- **Stridisen**: Du verkligen hatar Stridisen ibland, och känslan verkar besvarad. Eller, Stridisen hatar dig nog inte, utan föraktar dig bara. Tycker du är svag, vek, känslsam. Du tycker att Stridisen är en känslökall, skrävlande, enkelspårig och våldskåt maskin som inte borde få umgås med folk.
- **Kungen**: Uppenbarligen är du inte "användbar" för Kungen, vilket märks. Du är för det mesta ignorerad, vilket inte borde spela någon roll - jag menar vem bryr sig om vad Kungen tycker - men det känns ändå olustigt. Ibland ser du Kungen hymla med ögonen eller göra sig lustig över dig när du mår dåligt eller yttrar en obekväm tanke. Det är inte systematisk mobbing, men det är uppenbart att du inte står på Kungens goda lista.